JERONIM KORNER

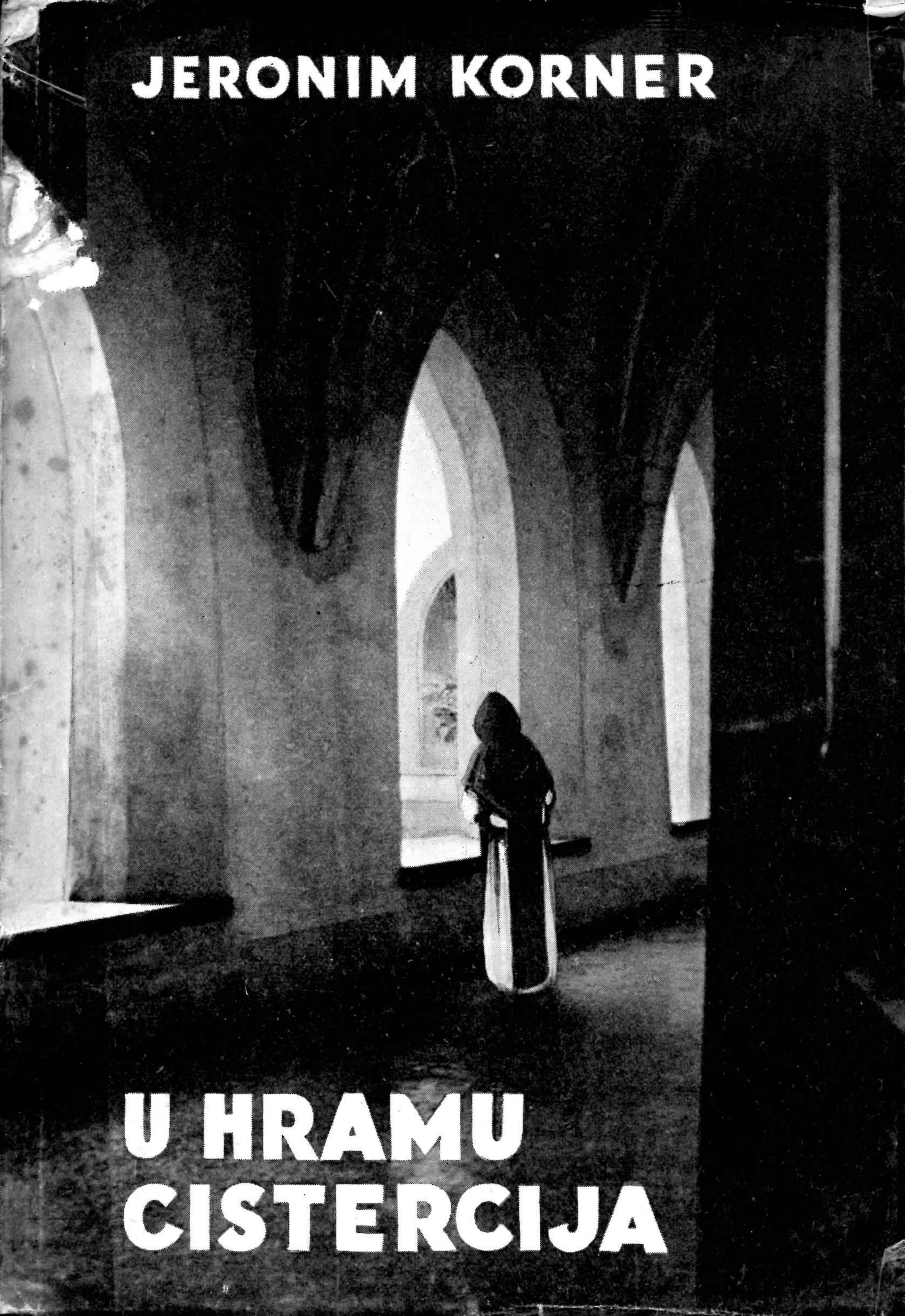

U HRAMU CISTERCIJA

27154

Kip Žalosne Majke Božje u hramu Cistercija u Stični, pred kojim monasi služe sv. Misu i mole svoj oficij.

JERONIM KORNER

U HRAMU CISTERCIJA

LITURGIJA UZNESENJA MARIJINA

ZAGREB 1938

TISKARA NARODNE PROSVJETE, ZAGREB, TRENKOVA, I.

OFICIJ

Krist je uzašao na nebo
i prečistoj Majci Svojoj
pripravio mjesto besmrtnosti;
i ovo je sjajna ona svečanost,
neusporediva sa blagdanima svetih,
u kojoj sva slavna i presretna
u višnje je dospjela odaje, —
gdje nikada ne zaboravlja one,
koji Nje se sjećaju.

Antifona prve večernje Marijina Uznesenja

Oprosti, Gospodine, grijehe službenika svojih,
da se mi što kadri nismo sami
djelima svojima ugoditi Tebi,
zagovorom spasimo Roditeljice Sina Tvoga,
Gospodina našega, koji s Tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga, Bog
u sve vijeke vjekova. Amen.

Molitva prve večernje Marijina Uznesenja

PRVA VEČERNJA

TIŠINA

Od posljednjih zraka sunca
Marijin kip se zlati,
žalosne Majke Božje
sa mrtvim Kristovim tijelom.
Već se približuju sati
divnog liturgije dana,
kad se na oblaku bijelom
uzdiže rajska poema...

U crkvi sunašce bdije
i mnoštvo anđela čeka...
Tišina
nijema.

MONASI U KORU

Maleni kor se puni.
Četica bijelih monaha
sa radošću poniznom, smjernom
počima molitvu svoju.
I anđeli mole se s njima
i poju u divnom koru
o Mariji koja je danas
u dvore dospjela plave.
Na pragu novoga dana
monasi saginju glave.

Čas je kad rajska vrata
otvaraju preteška krila
i grješniku punom strave
i čistoj zvijezdi od zlata;
srcu djeteta lakom
ko bijela, mekana svila.
Nebo raskriljuje vrata.

BLIZINA NEBA

Nebo i zemlja danas
posve su, posve blizu.
O tome krasno zbore
molitve bijelih monaha:
U dugom beskrajnom nizu
dižu se ljudi iz praha
i mole se: »Gospode velji,
po Njoj što nebo krasi
od vijeka u Tvojoj želji,
čistoj ko ljiljan bijeli,
Ti nas, Gospode, spasi!«

ANĐELI

Anđeli davaju hvalu
besmrtnom Božjem Sinu,
koji je kraljicu njinu
oteo zemlji tuge,
da se iz zemlje tamne
molitve spasa vinu
u bljesku
rajske duge.

JUTRENJA

PRVA NOĆNICA

U crkvu je pala sjena,
pokrila oltar i klupe,
al danas je uznesena
Gospa u nebeske dvore.
U koru se pale svjetla,
crkvom se molitve ore,
na nebu tihe zvijezde
u slavu Njezinu gore.

Gospode, moju dušu
turobne misli more.
Noć je, već duboka noć,
crna ko moji grijesi.
Al pjevajmo pjesmu Njojzi,
što prijestolje Tvoje resi:
»Sva lijepa si, družice moja,
ko ljiljan između trnja,
pomozi nas usred boja,
noć je sve teža i crnja,
o lijepa golubice moja!«

DRUGA NOĆNICA

O bijela golubice moja,
kraljice svjetla i duha,
i na moj ozri se narod,
čuvaj ga grijeha i strasti!
Jer netko nema ni kruha,
a drugi živi u slasti.

O bijela golubice moja,
Ti j e d i n a možeš ga spasti.

TREĆA NOĆNICA

I.

Po Tebi Krist nam se daje
u svetoj hostiji bijeloj.
Sliku Njegova lika
pronose Tvoje oči.
Ti jesi Crkvi cijeloj
divna i blistava zvijezda,
desnica jesi, Majko,
njezine moći.

Tvoja je ruka stalna,
jer žena Ti si jaka
i Ti si nova Judita,
što lađom Gospodnjom ravna.
K Tebi podiže oči
i pokorni Simon Stilita
i grješnik kojemu srce
ponoć obavija tavna.

II.

Mnogi valovi biju
tu lađu svetoga Petra.
Noć se zaplela crna
u krhka njezina jedra.
Reko bi: Igračka to je
ludog, bjesomučnog vjetra,
al Ti se nad njome blistaš
u sjaju — Svojega skeptra!

III.

U Tebi neka se slavi
Ljubav i Božja snaga.
Neka ih slave sveci
i anđela četa blaga;
svi koji ljube Boga
sa svetim zborom levita.
O moćna, slavna i nova
i nenatkriljiva
Judita!

IV.

Neka se danas združi
Crkva zemlje i raja,
jer ovo je čas kad sve je
po Tebi postalo jedno.
Jer Ti si ljudstvo bijedno
povukla u vrelo sjaja,
o moćna kraljice Božja,
kraljice
raja!

HVALE

DAN SE BUDI

Sa prozora monaške crkve
padaju sjene noći.
Na nebu plavom blista
srebrna Danica — zvijezda.
Cvijeće otvara oči,
žubori voda čista.
Iz svježih zelenih šuma
pjevaju prva gnijezda.

Seljaci dolaze poljem,
šapatom krunicu mole.
U crkvu je stigla sama
četica djece mala.
Monasi laude mole.
Sred bijelog Gospodnjeg hrama
dignimo srce iz kala
u svjetlo sunčanih prama.

GOLGOTSKI KRIŽ

Danas je Marija, Majka,
na nebo uznesena,
a s njome i naša nada,
sva želja naša za srećom.
Od danas Ona iz raja
cijelim svemirom vlada,
Ona koja nas ljubi
ljubavlju od svih većom...

Ona je cio život
ponizno služila Boga,
sa očima punim suza,
sa dušom ljepšom od krina.
I ona je danas stoga
u najljepšem sjaju visina
i iznad svetaca sviju
i iznad anđela samih
ko vječita ruža Sina.

Oborio Srce je Njeno
križ na Golgoti teški,
ko nož što obori janje,
a ono ne pusti glasa.
Golgotski križ je danas
to Srce iz bolnih uza
digo u luku spasa,
digo u svjetlo danje,
gdje nema bola ni suza.

Danas je Marija Djeva
na nebo uznesena.
Anđela četa joj pjeva
hvaleći ljubav vječnu,
a Ona sva zanesena,
sva nevina, čista i blaga,
u naručju drži Sina,
i u tom je Njena snaga!

HVALIMO BOGA

Svom dušom hvalimo Boga,
pjevajmo pjesmu novu
sa suncem koje se rađa,
sa rosom koja već blista.
Nek prihvati hvalu ovu
ledene vode kristal,
ptice što pjevaju male
nek Gospoda, Gospoda hvale.

Lepiri što poljem lijeću,
pčele koje se roje
i rosne grane šuma
i srne koje se boje;
daleka gorska vrela,
visovi koji se pale...
Nek sva stvorenja svijeta
Gospoda, Gospoda hvale.

Neka Ga hvale zvijezde
i bregovi puni snijega,
studeni dalekih gora
i žarka ljepota oazâ.
Vjetrovi neka Ga hvale,
bučne oluje mora,
tišine
svetačkih staza.

U srcima sviju ljudi
nek zemlja pjeva mu odu,
u plamenu Njegova sunca
srca neka se stale.
Neka na plavom svodu
nove se luči pale.
Zemlja u utrobi svojoj
nek gori
od Njegove hvale!

Nek Ti je slava, Bože,
nama u slavi Tvojoj
radost.

ČASOVI KROZ DAN

PRVI ČAS

I.

Evo već sunce jutra
svijetli kroz prozor hrama
i ponovno Gospin oltar
miluje njegov pramen.
Hvalimo mudrost Oca
koji je poslao Sina
da donese žarki plamen
i da nas izbavi tminâ.

II.

Po Njojzi molimo Oca,
da nam udijeli snage,
da zvjezdano veče primi
u skute svoje blage
bez ljage duše naše,
ko janjad krotku, bijelu
što dolaze sa paše.

TREĆI ČAS

I.

Neka se proslavi Njen
zaručnik sveti Duh,
ta stvaralačka moć
vjekovita i zrela,
koji u jedan tren
u čaški bijelog cvijeta
satvori oblik tijela,
koje je hrana svijeta.

II.

Molimo Njega, braćo,
što ljubi duše male,
da od nas goni sjenu
u Svojem bijelom plamu
i da na krilu Njenu
hranimo ljubav samu,
budemo zvijezde
u hramu!

ŠESTI ČAS

I.

Neka se slavi sunce,
svjetlo od svjetlosti Krist,
koji obdacio nije
siromašne Djevice krilo.
On kojem niti raj
nije posvema čist,
u Srcu je Njenom našo
prebivalište milo:
Spasitelj svijeta Krist!

II.

A Njega molimo, braćo,
da nas ne izdaju moći
u srijedi sunčanog dana
leptiru kad klonu krila.
Zbog Njegovih gorkih Rana,
zbog Njegove dobre Majke,
koja je spasenje svijeta
sa Svojom radošću slila.

DEVETI ČAS

I.

Neka se slavi Trojstvo,
u jednoj jedinstvenoj biti,
što je izatkalo most,
da nebo sa zemljom spoji,
koje od vijeka stvori
perivoj zatvoren, sjajan
i koje je njegovo cvijeće
čuvalo bezdna što gori
kroz čitav život vajan.

II.

Molimo sveto Trojstvo,
da sunce nam dade raja,
koje ne zalazi nikad
i čiji plamen ne žeže.
Ta Ono je satrlo zmaja
stopalom Djevice čiste,
od koje demoni bježe.

DRUGA VEČERNJA

MOLITVA MONAHA

I opet se kasno sunce
od svojeg oprašta hrama,
i mi se praštamo sada
od blagdana drage Gospe,
moleći Boga da nas
kišom milosti pospe,
jer Ona, milosrdna Majka,
moli se ponizno za nas.

Koliku je radost Gospod
darovo ovom danu,
od istoka posla nam sunce,
da radost bude što veća,
al sada se žarko sunce
na zapadnu naginje stranu:
zemaljska takva je sreća.

Al mi se svi nadamo, Bože,
da ćemo jednoga dana,
kad klonu sve naše snage,
a oči se zaklope bone,
radosno gledati Tebe
i Nju svu čistu, bez ljage
tamo gdje sunce ne tone.

MOLITVA MOJA

Iz tihoga kuta hrama
i ja se opraštam, Bože,
od ovog velikog dana,
koji si stvorio Ti.
I odlazim sav zanesen
sa dušom koja za vječnost
ko srce monaha zri.
I pjevam: »Nek Ti je slava,
Bože u osobe tri!«

POVEČERJE

MOLITVA MONAHA

Sad pusti nas, Bože, dobri,
na počinak ove noći,
koja već puna je zvijezda
i puna tišine čarne,
jer vidješe naše oči
Kraljice pojavu sjajnu
kako na oblaku bijelom
zemlju ostavlja vajnu.
O Bože, sve nam oduzmi,
a ljubav ostavi trajnu!

MOLITVA MOJA

A mene, Gospode, pusti
u široki, bijeli svijet,
da plavu uzvisujem zoru
na vječnom nebeskom svodu,
da duh sa sobom odnesem
u monaha bijelih koru
i predam ga svojem rodu.

Da svima izrečem radost
kako to nije varka
ni priča starog kista,
već o tome zbore prva
stoljeća sveta, žarka,
da Ona sva lijepa, čista,
bez ljage istočnog grijeha
u Svojem tijelu blista.

I da Njene blažene ruke,
koje su ovdje na zemlji
sklapale dlanove smjerne
za sve koje patnje more,
da iste te ruke vjerne
z a n a s na nebu mole,
z a n a s na nebu gore.

MISA

Posvuda sam tražila gdje bih se nastanila, pa odabrah nasljedstvo Gospodnje za svoje prebivalište.

Tada mi zapovjedi Stvoritelj svega: Onaj, koji je sve stvorio, stade u šatoru mojem i reče mi: Prebivaj u Jakovu, i imaj nasljedstvo u Izraelu, i među svojim odabranima pruži žile!

I tako se utvrdih u Sionu, i nastanih se u svetome gradu, i u Jeruzalemu oblast je moja. Ukorijenih se u časnome puku, koji je Božje nasljedstvo, i u zboru je svetih moje boravište.

Uzvišena sam kao cedar na Libanu, i kao čempres na gori Sionskoj. Uzvišena sam kao paoma u Kadesu, i kao nasad ruža u Jerihu. Kao krasna maslina u polju, i kao javor kraj vode na putu ja sam uzvišena. Kao slatka korica i mirisavi balzam dadoh miris: kao odabrana mira dadoh sladost mirisa.

Eccl. 24, 11—20.

U ono vrijeme: Uđe Isus u neko selo i žena neka, po imenu Marta, primi Ga u kuću svoju.

I ona imaše sestru po imenu Marija, koja sjedeći kod nogu Gospodnjih, slušaše riječ Njegovu.

A Marta zaposlena mnogim poslom, pristupi i reče: Gospode! Zar Ti ne mariš, što me sestra ostavi samu da služim? Reci joj dakle, da mi pomogne.

I odgovarajući reče joj Gospod:

»Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnoge stvari. A samo je jedno potrebno. *Marija je najbolji dio odabrala,* koji se ne će uzeti od nje.«

Lk. 10, 38—42.

PRIPRAVA

GOSPODINE, SMILUJ SE

I.

Iz bezdna svoje ljubavi
uberi žarke strjelice
i srca naša izrani,
jer siti mi smo obmane!

Već čisto srce grješnika
ko sjajna, zlatna posuda,
napitak čeka Ljubavi —
ta što će drugo čekati?

Jedno je samo potrebno
da dušu srećom ispuni
i balzam mira višnjega
da prožme rane putnika.

Jedno je samo potrebno,
jedno je samo dostatno:
Srce Tvoje, Gospode!
I iznad Rane Njegove
malenkost neba plavoga.

II.

Smiluj se nama, Gospode,
smiluj se nama, Jaganjče!
Ta već je mučno čekanje
Tvojega dragog dolaska.

Istekle su suze očiju,
koje su dugo plakale,
zanijemile riječi usana,
što su Te zvale odvijeka...

I sad se samo dlanovi
u muci grče beskrajnoj,
u muci i u čekanju
dolaska Tvojeg, Gospode!

Ko zemlja žarka, goruća,
što kišu žeđa nebesku,
mi isto Tebe čekamo,
žedni Tvoje milosti.

Od jedne Tvoje pomisli
dušom mir se razlije
i bljesak htijenja Tvojega
baca snoplje svjetlosti —

i beskraj Tvoje ljubavi
u jednom hipu malenom
može morem radosti
da duše naše zalije.

O Gospode, o Gospode,
smiluj se nama bijednima!

Nek ljubav Tvoja ubere
u žarkom Srcu Svojemu
te rajske strijele ognjene
i naša srca izrani!

Neka nas snagom opaše,
u svjetlo bijelo odjene,
od noći crne obrani.
O Gospode, o Gospode,
te rajske strijele ognjene!...

SLAVA

Tvoje su Rane cvijeće
i najljepši rajski sjaj,
Ti krotko Janješce Božje,
Ti veliki Adonaj.

Ti si odbacio časti,
da nama pribaviš slavu
i da nas okruniš sjajem,
trnjem si ovio glavu.

Ti si odbacio slasti,
da nas obogatiš mirom
i posljednje haljine svoje,
da nas obasjaš porfirom.

Ljubav nas Tvoja zove
i suze nam kvase lice.
Pod teretom brojnih grijeha
padamo pred Tobom nice.

I pjevamo: Nek Ti je slava
za Golgotske Žrtve sjaj,
o nevino Janje Božje,
o veliki Adonaj!

VJERUJEM

Ja vjerujem u Tebe, Bože,
jer sila što satvori svemir —
i cvjetove bijele, male
i zvijezde koje se pale
i beskrajnu jakost Crkve,
to nije čovječja snaga,
već mudrost i ljubav blaga,
koja u bezdanu svijetlom
bivstva Tvojega gori.
Ja vjerujem u Tebe, Bože,
što nebo i zemlju stvori.

I vjerujem u Tvog Sina
što vječno od Tebe se rađa,
u višnjeg, ognjenog Duha,
što od vas proizlazi dahom.
U istine vjerujem svete,
koje me učila majka
u sunčane dane, bijele,
dane djetinjstva davnog.
Ja vjerujem ko ono dijete
i maleni pastir, dobri,
u istine vječne, svete.

Ja vjerujem s Crkvom cijelom,
koja se bori i pati,
(za zemlju je samo vjera,
gdje lice se Tvoje skriva),
jer Ti si istina sama,
istina vječna i živa —
i Tebi se moja duša
s beskrajnom Crkvom divi.
O Bože, ko cedar jaka
vjera u meni živi!

ŽRTVA

PRIKAZANJE

Divno si stvorio, Bože,
čovjeka tih nizina.
Obnovio njega si ljepše
patnjama Svojeg Sina.

Višnji mu hranu dao
u svetom Kristovom tijelu
i vijek si ljubavlju oca
Crkvu vodio cijelu.

Daruj nam milost Svoju
otajstvom vode i vina
i daj da ljubimo Tebe
i usred najtežih tmina.

O, primi darove naše
i bijedu svu našu s njima.
Na blistavom pladnju zlata
svatko Ti daje što ima.

Ta Ti si kralj i tvorac
svega što postoji, živi,
a mi smo stvorovi Tvoji,
grješni i mnogo krivi.

Ima nas s golemim blagom
a ima nas koji smo bijedni,
ali ni jedni ni drugi
nismo Te, Gospode, vrijedni...

SVET

I.

Svet, svet, svet
Gospodin Bog Sabaot!
pjevaju boje dana
i cvijeće koje se njiše;
pjevaju djeca mala
sve jače i sve više:
Svet, svet, svet
Gospodin Bog Sabaot!
Nebo i zemlja cijela
puni su slave Tvoje.

Pjevaju rosne trave,
pjevaju šumske hvoje
i dječje oči plave.

Poju Ti dobri seljaci
bijažljivo, tiho i smjerno.
Žarko monasi poju —
i cijelo ljudstvo vjerno
i pjev i ptica let
dižu Ti hvalu: Svet!

II.

Što će ti drugo reći
no da Ti kažu: Svet?
Ta Ti si tvorac stvarî
i u Tebi svega je moć:
po Tebi dan se žari,
crna spušta se noć;
leviti nam život nose
spremni i stoput mrijet
po Tebi, Gospode svet!

Leviti u posudi zlatnoj
nose nam Srce Tvoje,
ko oblak što nosi kiše,
da oživi polje i cvijet.
Čekajuć Tebe, sve više,
sve više idemo k nebu
i pjevamo: Svet!...
Svet!...

BLAGOSLOVLJEN

I.

Blagoslovljen koji dolazi
od Oca Svoga višnjega,
na magaretu jašući,
za radost puka Svojega.

Blagoslovljen koji dolazi
za sve što pate, stradaju.
On tih i smjeran prolazi,
pred Njime nice padaju.

On se je sasvim snizio
i Riječ je tijelom postala.
Ljubav je došla prositi
i među nama ostala.

Blagoslovljen koji dolazi
od Oca Svoga višnjega
u kruhu sviju patnika,
u kruhu spasa Svojega.

II.

Bez sjajne pratnje kraljevske
u bijeloj halji svetosti
On nosi mir i spasenje
i cijelo nebo svjetlosti.

Pred Njime steru haljine
i čine sjenu s granama.
Dozivaju Ga dječica,
bôlnici u ranama.

O srca sviju bijednika
vape, blagosivaju;
a lica jadnih grješnika
u suzama se skrivaju.

O žedna čežnjo patnika
na dnu gorčine, jadosti,
Tvoj kralj na oslu jašući
nosi ti ulje radosti!...

III.

On k nama sada dolazi
u bijelom plaštu hostije
da u nama se nastani
i dobro sjeme posije.

On svima redom prilazi,
da sve božanstvom napuni,
da nas za zrno ljubavi
već tu na zemlji okruni.

Jer On je Janje vazmeno
od kojeg svatko blaguje,
tko žudi vječne izvore,
tko stazom spasa putuje —

tko lice svoje naslanja
na rame Boga jakoga,
tko sreću svoju polaže
u Srce Boga živoga.

SV. PRIČEST

JAGANJČE BOŽJI

O Janje bijelo Gospodnje,
o Dijete nemoćno, malo,
kaži što Te je k ljudima
u dolinu suza zvalo!

O znamo, grijeh Te je dozvao,
ponori očaja, bola.
O Janje čisto nevino,
sa bijelog Gospodnjeg stola!

Ti sve nas sada dozivaš
na gozbu nebeskog jela,
a mi Ti smjerno hitamo,
jer se stidimo tijela.

U srcu se ljudskom malenom
nebo sa zemljom spaja,
o Janje Božije nevino,
puno ljepote i sjaja!

PRIČESNA

I.

Duša je Božja izabrala
na zemlji već radost neba.
Njoj sam se Gospod dariva
pod prilikom vina i hljeba.

Njegove ruke ranjene
čovječju ljubav žele,
a Božja se duša odziva
s kliktanjem grlice bijele.

I njihova srca udružuje
anđela slatko jelo.
Krvlju se presvetom napaja
Crkva, Gospodnje tijelo.

Ona se cijela obnavlja
u plamenu bijelog Hljeba —
i svaka duša kršćanska
osjeća radost neba.

II.

Duša u Kristu prebiva
i Krist u njojzi ostaje.
Duša se mijenja stubokom
i božanskom postaje.

Ko divlja voćka koja se
plemeni dobrim kalemom,
tako po kruhu nebeskom
duša postaje alemom.

To posuda je duhovna,
prepuna divne pomasti.
Izabran cvijet je Gospodnji
što do neba će porasti.

Jer koji Pričest blaguje
u njemu Isus ostaje
i on se mijenja stubokom
i Bogu sličan postaje.

OVE PJESME

napisane gotovo u jednom dahu, govore o liturgiji Marijina Uznesenja, kako se ona odvija u koru Cistercija, u hramu jednog drevnog cistercitskog samostana u Stični pokraj Ljubljane, osnovanog prije osamsto godina.

Doživljene ljepote u Cisterciju potiču me da objavim ove pjesme, kao prinos iskrenom nastojanju za povratak Cistercita u našu sredinu, koji su kod nas od godine 1205. pa sve do godine 1783. po raznim našim krajevima, a osobito u Zagrebu, žnjeli lijepe plodove, odgajajući narod u duhu Gospinu.

Kontemplativni cistercitski red ogranak je benediktinskog stabla. Njega su osnovali sveci: Robert Alberik i Stjepan 1098. godine u Cisterciju u Francuskoj, iz želje da se što temeljitije obnovi duh stare regule sv. Benedikta. Cisterciti su se proširili po cijelom svijetu, privodeći svojim divnim koralnim pjevanjem, svojom molitvom i misijskim djelovanjem, svojim radom na polju nauke i umjetnosti, duše k Onome, u čiju su slavu žrtvovali sve. Cistercitski red naziva se kratko: Cistercij, t. j. imenom mjesta, gdje je bio osnovan.

Najznamenitiji Cistercita je sv. Bernard, osnivač samostana u Clairvauxu, crkveni učitelj i veliki apostol XII. stoljeća, autor poznate »Knjige govorâ,« koja se odlikuje dubokom teološkom misli i uzvišenim pjesničkim stilom.

Dao Bog, da nam se što prije vrate braća sv. Bernarda iz Clairvauxa, za što dublji liturgijski život i u Hrvatskoj, koji u cijelom kršćanstvu sve više zahvata maha, da postane snažan i jedinstveni izraz kršćanske Božje zajednice.

P. S.

Ova je knjiga izašla u komisionalnoj nakladi knjižare Narodne Prosvjete u Zagrebu, u tisuću primjeraka.

Pisac je objavio također ova djela:

B l i s t a v i r u b, pjesme, Zagreb, 1932.
L j u b a v n e b a, pjesme, Zagreb, 1935.
L j e t o i v j e č n o s t, pjesme, Zagreb, 1935.

Sva pjesnikova djela mogu se nabaviti u knjižari Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol 29.

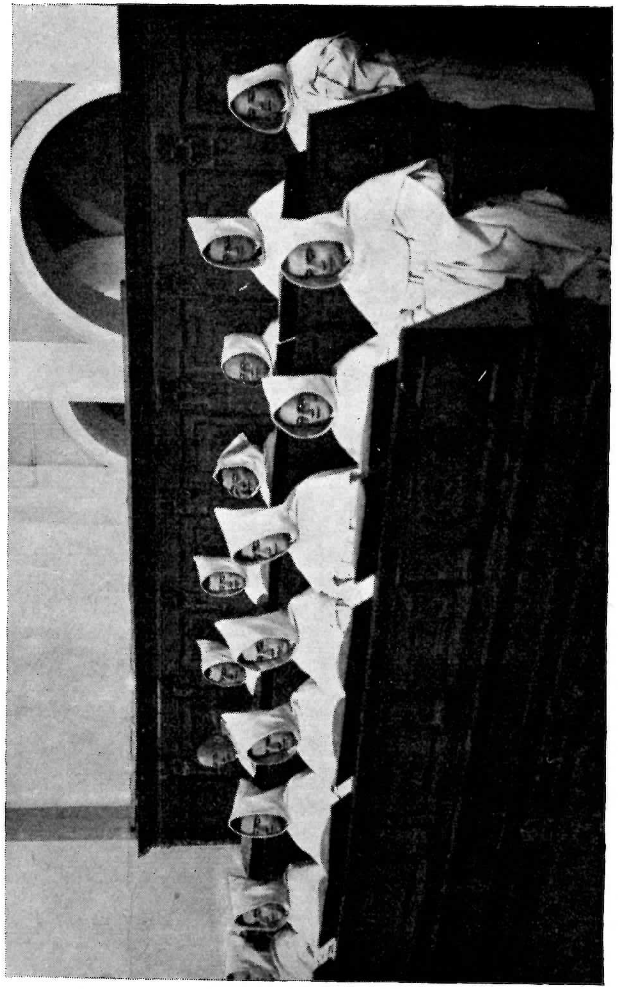

Monasi čekaju na znak opata (koji je prvi od lijeva na desno u gornjem redu), da započnu svoju molitvu. Sada će iz crnih, krupnih znakova svojih teških graduala podići srca Gospodinu.

SADRŽAJ

OFICIJ

ANTIFONA

uz Magnificat prve večernje Marijina Uznesenja iz cistercitskog oficija 7

MOLITVA

prve večernje Marijina Uznesenja iz cistercitskog oficija 8

PRVA VEČERNJA

Tišina 11
Monasi u koru 12
Blizina neba 13
Anđeli 14

JUTRENJA

Prva noćnica 17
Druga noćnica 18
Treća noćnica I. 19
Treća noćnica II. 20
Treća noćnica III. 21
Treća noćnica IV. 22

HVALE

Dan se budi 25
Golgotski križ 26
Hvalimo Boga 28
Nek Ti je slava 30

ČASOVI KROZ DAN

Prvi čas I. 33
Prvi čas II. 34

Treći čas I. 35
Treći čas II. 36
Šesti čas I. 37
Šesti čas II. 38
Deveti čas I. 39
Deveti čas II. 40

DRUGA VEČERNJA

Molitva monaha 43
Molitva moja 44

POVEČERJE

Molitva monaha 47
Molitva moja 48

MISA

POSLANICA

iz Mise Marijina Uznesenja (Eccl. 24, 11—20) . . 51

EVANĐELJE

iz Mise Marijina Uznesenja (Lk. 10, 38—42) . . 52

PRIPRAVA

Gospodine, smiluj se I. 55
Gospodine, smiluj se II. 56
Slava 58
Vjerujem 59

ŽRTVA

Prikazanje 63
Svet I. 64
Svet II. 65
Blagoslovljen I. 66
Blagoslovljen II. 67
Blagoslovljen III. 68

SV. PRIČEST

Jaganjče Božji 71
Pričesna I. 72
Pričesna II. 73

NAPOMENA

Ove pjesme 75

SLIKE

I. Fotomontaža: hodnik, koji vodi u cistercitski hram u Stični

II. Kip Majke Božje u crkvi Cistercija u Stični

III. Monasi u koru Gospina svetišta u Stični